

ODVJETNIČKI URED BRČIĆ

Zagreb, Petrinjska 9
Tel/fax 00 385 1 49 22 848

GSM 098 231 403
e-mail:s_brcic@yahoo.com

Zagreb, 11. ožujka 2021.

OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
STALNA SLUŽBA U ČAZMI
Trg Čazmanskog kaptola 20
43 240 ČAZMA

Na posl. broj : Sp-37/21

VJEROVNIK: CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Jagićeva 33, OIB:
26187994862, zastupa ju odvjetnik Stjepan Brčić iz
Zagreba temeljem generalne punomoći broj Su-203/15

POTROŠAČ: STJEPAN ERMAKORA, Ivanska, Ivana Mažuranića 70,
OIB: 87481366290

Ž A L B A
vjerovnika

3x

Prije svega, vjerovnik ističe kako je opunomoćio odvjetnika Stjepana Brčića, Zagreb, Petrinjska 9, za zastupanje u ovom predmetu temeljem generalne punomoći broj Su-203/15, slijedom čega se predlaže sva pismena dostavljati na adresu pisarnice punomoćnika.

Dokaz: uvid u spis Su-203/15

I.

Pobijanim Rješenjem otvoren je i zaključen jednostavni postupak stečaja potrošača nad imovinom potrošača, te je potrošač oslobođen preostalih obveza u odnosu na osnovu za plaćanje Ovr-1910/16 u odnosu na vjerovnika Croatia osiguranje d.d. izdavatelja Općinskog suda u Bjelovaru.

II.

Vjerovnik podnosi žalbu zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- bitne povrede odredbi parničnog postupka,
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava,

Vjerovnik pobija Rješenje u cijelosti.

III.

Županijskom sudu, kao sudu drugog stupnja, predlažemo da pobijano Rješenje preinači na način da isto ukinе i donese Rješenje kojim se odbija provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača nad imovinom potrošača u odnosu na vjerovnika.

O b r a z l o ž e n j e

1.

Prvostupanjski sud navodi u svome obrazloženju da su se ispunile pretpostavke iz čl. 79.a st. 2. Zakona o stečaju potrošača, slijedom čega je utvrdivši da isti nema imovinu veću od 10.000,00 kn, donio Rješenje o istodobnom otvaranju i zaključenju stečajnog postupka, te oslobađanju potrošača od preostalih obveza.

2.

Prije svega, vjerovnik ističe kako se nije ispunio stečajni razlog propisan u članku 5. Zakona o stečaju potrošača budući da je potrošač sposoban za plaćanje. Naime, potrošaču se svaki mjesec s mirovine usteže iznos od oko 600,00 kn u korist vjerovnika. I unazad 37 mjeseci. Kao dokaz navedenom, vjerovnik u privitku dostavlja Izvadak iz poslovnih knjiga.

Dakle, potrošač ostvaruje redovna primanja na ime mirovine. Postavlja se pitanje je li prvostupanjski sud uopće postupio sukladno čl. 79. f. st. 2. Zakona o stečaju potrošača kojim je propisano da je sud dužan utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, kao i raspolaganja koja je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije, koja je ovlaštena podatke o potrošačevoj imovini pribavljati od Ministarstva financija, Porezne uprave i drugih tijela i osoba koje vode evidencije o imovini potrošača. Prvostupanjski sud je jedino utvrdio raspolaganja potrošača, međutim, isti nije utvrdio vrijednost potrošačeve imovine. Evidentno je da je prvostupanjski sud propustio utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, a što je dužan utvrditi sukladno spomenutom članku 79. f. st. 2. Zakona o stečaju potrošača. Isto tako, vjerovnik skreće pozornost na činjenicu da je potrošač dostavio ispunjen obrazac popisa imovine u kojem je naveo da imovine nema, dok je prvostupanjski sud utvrdio da ima imovine i imovinskih prava. Sukladno čl. 79. b. st. 4. je propisano da za davanje neistinitog ili nepotpunog popisa imovine potrošač odgovara kao za davanje lažnog iskaza u postupku pred sudom.

3.

Nadalje, nije se ni ispunio uvjet propisan u čl. 79.a st. 2. Zakona o stečaju potrošača kojim je propisano da se jednostavni postupak potrošača može provesti nad imovinom potrošača iz čl. 4. st. 2. i 5. ovog zakona ako: - u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice i – je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od 3 godine. Potrošač nije imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje duže od 3 godine. Kao što je ranije naveo, vjerovnik ističe kako se s računa potrošača zadnjih 37 mjeseci uredno ustezalo i prenosilo na račun vjerovnika. Isto tako, preostala osnova za plaćanje navedena pod točkom III. Rješenja je zaprimljena dana 19.02.2018. Iz navedenog proizlazi da niti jedna od osnova nije ostala neizvršena duže od 3 godine kada se za vjerovnika uredno ustezala, dok je preostala osnova zaprimljena u Financijsku agenciju prije manje od 3 godine.

4.

Isto tako, vjerovnik ističe kako prvostupanjski sud nije izvršio provjeru potrošačeve imovine sukladno čl. 79.f st. 2. Zakona o stečaju potrošača. Naime, sukladno čl. 13. propisano je da popis imovine i obveza sastoji se osobito od naznake:

1. nekretnina i pokretnina potrošača
2. imovinskih prava potrošača na tuđim stvarima
3. novčanih sredstava na računima potrošača
4. novčanih i nenovčanih tražbina potrošača
5. drugih prava koje čine imovinu potrošača
6. novčanih i nenovčanih obveza potrošača, s podacima o identifikaciji vjerovnika
7. razlučnih prava na imovini potrošača, s podacima o identifikaciji vjerovnika
8. izlučnih prava, s podacima o identifikaciji vjerovnika
9. primanja iz radnog odnosa i ostalih primanja u prethodnih 12 mjeseci
10. troškova stanovanja u prethodnih 12 mjeseci
11. zakonskih obveza uzdržavanja, s podacima o identifikaciji ovlaštenika prava na uzdržavanja
12. članova uže obitelji i članova kućanstva, s podacima o identifikaciji članova
13. postupaka pred sudovima ili javnopravnim tijelima u kojima je potrošač stranka
14. imovinskopravnih raspolaganja između njega i članova njegove uže obitelji te drugih osoba u prethodnih 5 godina, s podacima o identifikaciji osoba.

Iz pobijanog rješenje, a ni iz cjelokupne dokumentacije u spisu, ne proizlazi da je prvostupanjski sud doista izvršio sve provjere koje je morao poduzeti sukladno čl. 79.f st. 2. Zakona o stečaju potrošača. Tako naslovni sud nije utvrdio ima li potrošač nekretnina, točnije nije zatražio podatke od katastra i zemljišnoknjižnih sudova o potrošačevim nekretninama, kao i je li potrošač ima imovinska prava na tuđim stvarima, konkretnije je li ovlaštenik založnog prava, fiducije i drugih imovinskih prava na tuđim nekretninama. Isto tako, tu ni ne staje provjera što se tiče nekretnina. Prvostupanjski sud bi morao provjeriti, u slučaju da potrošač ima više nekretnina, ostvaruje li potrošač prihode od svojih nekretnina na način da ih daje u najam ili u zakup. Naslovni sud nije ni izvršio provjeru pokretnina u nekretnini u kojoj potrošač stanuje. Naime, činjenica što je čl. 79.i. st. 10. propisano da se u jednostavnom postupku stečaja potrošača ne mogu unovčiti nekretnine potrošača, ne oslobađa prvostupanjski sud obveze da detaljno provjeri i utvrdi potrošačevu imovinu na način da provjeri svaku točku popisa imovine i obveza iz čl. 13. st. 2. Zakona o stečaju potrošača. Prvostupanjski sud nije ni utvrdio da je potrošač korisnik mirovine i kako mu se uredno usteže iznos koji je vjerovnik već naveo. Nije ni utvrdio koliko potrošaču iznosi mirovina i koliki mu iznos ostaje za raspolaganje. Nije utvrdio troškove stanovanja u zadnjih 12 mjeseci, postupaka pred sudovima ili javnopravnim tijelima u kojima je potrošač stranka te imovinskopravnih raspolaganja između njega i članova njegove uže obitelji te drugih osoba u prethodnih 5 godina

Dakle, očito potrošač ima imovinu koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, inače ne bi prvostupanjski sud spominjao da potrošač ima imovinu i imovinska prava. Postavlja se pitanje je li prvostupanjski sud uopće postupio sukladno čl. 79. f. st. 2. Zakona o stečaju potrošača kojim je propisano da je sud dužan utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, kao i raspolaganja koja je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije, koja je ovlaštena podatke o potrošačevoj imovini pribavljati od Ministarstva financija, Porezne uprave i drugih tijela i osoba koje vode evidencije o imovini potrošača. Prvostupanjski sud je jedino utvrdio raspolaganja potrošača, međutim, isti nije utvrdio vrijednost potrošačeve imovine. Evidentno je da je prvostupanjski sud propustio utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, a što je dužan utvrditi sukladno spomenutom članku 79. f. st. 2. Zakona o stečaju potrošača. Isto tako, vjerovnik skreće pozornost na činjenicu da je

potrošač dostavio ispunjen obrazac popisa imovine u kojem je naveo da imovine nema, dok je prvostupanjski sud utvrdio da ima imovine i imovinskih prava. Sukladno čl. 79. b. st. 4. je propisano da za davanje neistinitog ili nepotpunog popisa imovine potrošač odgovara kao za davanje lažnog iskaza u postupku pred sudom.

3.

Zaključno, razvidno je kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, te na tako pogrešno utvrđeno činjenično stanje primijenio pogrešno materijalno pravo pritom počinivši bitnu povredu odredbi postupka.

4.

Radi svega naprijed navedenoga ova žalba ukazuje se opravdanom i na zakonu zasnovanom pa se predlaže kao u točki III. ove žalbe.

Vjerovnik pp

Popis troška:

Sastav žalbe :	1.250,00 kn
PDV 25% :	312,50 kn
UKUPNO:	1.562,50kn